

Verslag-04tot06-06-00

Subject: Reis rapport Phili, 4 tot 6 juni 2000
Date: Tue, 06 Jun 2000 12:57:34 +0300
From: Philip Staal <staal@sisanit.co.il>
Organization: Sisanit Marketing Ltd.
To: Gidi Peiper <peiper@surfnet.net.il>,
Baruch Bar-Tel <ilpbr_tu@netvision.net.il>,
"Yssachar (Barend) Elburg" <ysselburg@netvision.net.il>,
Avraham Roet <roeta@isdn.net.il>, Benno Bonnewit <ben_bon@hotmail.com>,
Gila Kidar <moshekid@netvision.net.il>, IOH <ioh@netvision.net.il>,
yossi dotan <yosdotan@bezeqint.net>,
Berthie Nachbahr <nachbahr@netvision.net.il>,
"A. Kasdorp" <akasdorp@xs4all.nl>

Beste allemaal,

1. Als attachement het rapport, gemaakt door A. Kasdorp, over de besprekingen met de AEX.

2. CJO vergadering 5 juni 2000.

Aanwezigen: Fred Ensel, het CJO bestuur en van Platform Awraham, Kasdorp, Simon en Philip

2.1. Verslag van Fred Ensel betreffende de werkgroep.

Voorstel:

Er worden drie stichtingen opgericht

STICHTING 1: Stichting Overheids geld. Deze stichting heeft 3 kamers te weten:

*Kamer 1: Uitbetalingen aan individuen

*Kamer 2: Infra structuur Nederland

*Kamer 3: Infra structuur Israel

STICHTING 2:

Deze stichting houdt zich bezig met de 50 miljoen buitenlands geld

STICHTING 3: Stichting Private geld. Deze stichting heeft ook 3 kamers

*Kamer 1: Uitbetalingen aan individuen

*Kamer 2: Infra structuur Nederland

*Kamer 3: Infra structuur Israel

Van stichting 1 en stichting 3 worden in de kamers 1 aan individuen uitbetaald.

Er is besloten dit concept aan te nemen.

Er werd gediscuseerd over het feit dat personen claims kunnen leggen op gelden van de banken en/of AEX en/of verzekeringen voor claims op de stichtingen.

De vraag werd gesteld - Als iemand een claim heeft betreffende een spaarrekening kan hij dan, zodra het geld van de Banken in de stichting is, een claim op dat geld leggen daar de banken zullen zeggen wij hebben alles aan CJO en Platform gegeven en ga het daar maar halen.

Volgens Ernst Numann kan dit niet aangezien de statuten van de vereniging dit onmogelijk zal maken.

Het tijdelijk bestuur van deze stichting is vastgesteld als volgt:

CJO - H. Markens

Adviescollege - M. Gelber

Platform Israel - A. Roet

2.2. Verslag van de AEX vergadering van 5 juni (see ook attachement)

2.3. Bespreking jaarverslag van het CJO

Naar dit punt zijn Awraham, Kasdorp en ik weggegaan en is Simon als vertegenwoordiger van Platform Israel gebleven.

Met vriendelijke groet,

Name: Meeting-06-05-00.doc

Page 1

Verslag-04tot06-06-00
Meeting-06-05-00.doc Type: Download File (application/msword)
Encoding: base64

Verslag bespreking 5 juni

Aanwezig van de zijde van de beurs waren de heren Moller en Heemskerk, hun advocaat van Everdingen en de bedrijfsjurist van de AEX en van de zijde van de banken de heren Outersterp (Fortis), Schijf (Rabobank), Neukirchen (ABN AMRO) en van Wassenaer (ING)

Aan onze zijde de afvaardigingen van CJO, Platform en Adviescollege alsmede de beide adviseurs.

- 1) In het voorbereidend overleg hadden we afgesproken op te stappen als van de wederpartij geen substantieel aanbod op tafel zou komen.
- 2) Bij 250 miljoen of meer zouden we onderhandelen tot de verschillen tussen partijen zo klein zouden zijn geworden dat we Zalm zouden kunnen vragen te bemiddelen.
- 3) Om 8 uur maandagochtend ten kantore van Nauta Dutilh bleek dat Blocks verhinderd was en dat de 4 aanwezige banken niet namens hun vereniging maar a titre personnel verschenen waren. Men kon of wilde ook niet onderhandelen op basis van een bedrag maar begon met voor te stellen een arbitrage commissie te benoemen die binnen 30 dagen uitspraak zou moeten doen over een bedrag dat in redelijkheid door deze vier banken aan de joodse gemeenschap zou dienen te worden betaald. De beurs bleef bij haar standpunt dat ze het rapport van de commissie Scholten wilden blijven volgen hetgeen volgens hen betekende het betalen van een bedrag van 8 miljoen gulden.
- 4) CJO/Platform wees arbitrage af. Ons uitgangspunt, neergelegd in het rapport Paardekooper-Hoffman was helder en argumenten waarmee ons standpunt kon worden weerlegd hadden we nog niet gehoord. (Een ander argument dat onze achterban niet noodzakelijk vertrouwen zou hebben in een uitspraak van een Nederlandse arbitrage commissie hebben we niet gebruikt).
- 5) Voorts bleven wij de Vereniging en de AEX zien als degenen tegen wie wij primair onze aanspraak richtten al beseften wij dat de financiële positie van deze beiden het onmogelijk zou maken om zonder bemoeienis van de leden aan onze claim te voldoen.
- 6) De banken maakten duidelijk dat zij zich niet zo zeer aansprakelijk hielden voor de schade die wij claimden als wel onder de druk uit de Verenigde Staten bereid waren te helpen bij het uit de wereld krijgen van de gerezen problemen. Er was reeds schade aangericht en men wilde graag verdere schade voorkomen, hoewel niet tot elke prijs.
- 7) Toen bleek dat ook na aandringen hunnerzijds en een tweetal schorsingen, wij niet bereid waren arbitrage te aanvaarden werd op twee punten het standpunt gemodificeerd: men zou kunnen volstaan met een niet bindend advies en was ook bereid met ons te praten op basis van het rapport dat KPMG had vervaardigd voor het Ministerie van Financiën en dat uitging van een schade van 4 miljoen ipv 12 miljoen. Dit uitgangspunt zou kunnen leiden tot een schadebedrag (na oprenting) van 100 miljoen.
- 8) Het uitgangspunt 4 miljoen en het bedrag van 100 miljoen waren beide voor ons onaanvaardbaar.
- 9) Na verder intern beraad waren de banken bereid ons uitgangspunt van 12 miljoen te aanvaarden, maar in dat geval behielden zij zich het recht voor niet meer het gehele bedrag van de schadevergoeding voor hun rekening te nemen maar slechts een nader te bepalen deel daarvan. Verder bleven ze hun bezwaren houden tegen de oprentingsfactor die wij hanteerden.
- 10) Van onze zijde werden nog twee andere punten in discussie gebracht: er waren enige honderden persoonlijke claims ingediend die voor zover wij konden zien niet in behandeling werden genomen

hangende de besprekingen en de ondertekening van de eerder met de banken bereikte overeenstemming en er waren lijsten met namen die om soortgelijke reden niet werden gepubliceerd. De lijsten dienden volgens de banken inderdaad als bijlagen bij de overeenkomst die nog moest worden ondertekend, maar de claims werden wel degelijk onderzocht en zouden zo spoedig mogelijk worden afgehandeld. Voor zover wij vertraging meenden te bespeuren hielden zij zich aanspreekbaar.

- 11) Heemskerk herhaalde op gezette tijden zijn vraag waarom wij het rapport Scholten niet wilden volgen hetgeen tenslotte van onze zijde werd beantwoord met de mededeling dat het niet ons rapport was en dat wij ons mede gezien de samenstelling van die commissie niet aan de inhoud gebonden achtten. (dit afgezien van de vraag of het rapport Scholten iets zou bevatten dat als aanknopingspunt zou kunnen dienen voor het vergoeden van schade voortvloeiend uit het frustreren van het rechtsherstel).
- 12) Wij constateerden dat wij ook na de vierde vergadering niet veel verder waren gekomen. De wederpartij was dat niet met ons eens. Men was ons tegemoetgekomen door als banken aan tafel te komen met een toezegging om hetgeen zou worden overeengekomen ook te betalen en men had een weg aangegeven waarlangs we er uit zouden kunnen komen. Wij dienden het ook te waarderen dat banken zoals de Rabo die indertijd helemaal geen lid waren van de Vereniging toch meespraken en ook mee wilden betalen. Wij meenden echter dat er nog steeds niet inhoudelijk gereageerd was op ons rapport en onze argumenten.
- 13) Opnieuw werd ons in overweging gegeven toch nog eens na te denken over zo'n adviescommissie. Daar zouden uitsluitend de qua integriteit en deskundigheid hoogst gekwalificeerde Nederlanders in moeten zitten, zoals leden van de Hoge Raad en de Rekenkamer.
- 14) Opnieuw wezen we een mede door ons te benoemen advies commissie af maar we zouden er geen bezwaar tegen hebben als zij zich van hun kant van advies zouden laten voorzien in de hoop dat dat zou bijdragen tot een materiele stellingname van hun kant.
- 15) Het bleek dat beide partijen van het ministerie van financiën niet dezelfde bedragen hadden gehoord als geschikt om te leiden tot een redelijk compromis. Zij meenden 140 miljoen gehoord te hebben en wij een veel groter bedrag.
- 16) Tenslotte kwamen we overeen om donderdag 15 juni a.s. opnieuw bijeen te komen om 7 uur s'avonds ten kantore van de Vereniging voor banken op het Singel. Wij zouden dan uitgaan van een schade bedrag van 12 miljoen in 1953, de banken zouden ons meedelen voor welk percentage daarvan zij zich aansprakelijk zouden houden, welk oprentingspercentage zij redelijk zouden vinden en welke verdeling tussen aandelen en obligatie huns inziens zou moeten worden toegepast. Op ons verzoek zouden zij zich over deze punten nader laten adviseren

Amsterdam 5 juni 2000